

[P. A. Poulsen (Stenderup).]

der behandles paa Rigsdagen, kan kaldes et lille Lovforslag, er det dog stort nok til, at der gennem det kan gives Udtryk for, at Lovgivningsmagten har en klar Forstaaelse af de trange Kaar og farefulde Forhold, vore Fiskere maa arbejde under. Da Lov Nr. 443 af 22. December 1939 om Foranstaltninger til Støtte for Fiskerierhvervet var til Behandling her i Tinget, udtalte jeg som Ordfører for Det konservative Folkeparti, at vi fra vor Side fandt det ret og rimeligt, at Fiskerne under de vanskelige Kaar, som Krigssituationen havde skabt, fik en Godtgørelse for Forbruget af Brændselolie paa 40 Kr. pr. Ton. At denne Godtgørelse nu sættes til 75 Kr. pr. Ton, finder vi er paakrævet under de Forhold, der nu foreligger paa Grund af den Prisstigning, der siden har fundet Sted.

Hvad angaar Lovforslagets § 2, er der ogsaa her Tale om Forlængelse af en allerede gældende Bestemmelse. Vi er fra vor Side rede til at medvirke til at give den højt-ærede Minister for Landbrug og Fiskeri Bemyndigelse til i Tiden fra 1. Januar til 30. September 1940 af Statskassens Midler at udrede den lovbefalede Præmie, der er paalagt danske Fiskerifartøjer i Medfør af Loven om Forsikring mod Krigsfare. I denne for Fiskerierhvervet saa alvorfulde Tid bør dette Erhverv have al den Støtte, der efter Forholdene kan ydes det. Tunge Byrder har vore Fiskere allerede faaet at bære. Her tænkes ikke i første Række paa de økonomiske Byrder, som saa vist nu er svære nok, men paa de smertelige Tab, der er fremkaldt ved, at nogle af Kammeraterne blev derude som Følge af Krigens haarde Virkelighed.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne tilsige vor Støtte til Lovforslagets Ophøjelse til Lov.

Fr. Kristiansen: Da de vanskelige økonomiske Forhold for Fiskerierhvervet jo stadig er til Stede, er det sikkert baade naturligt og nødvendigt, at Staten yder den begrænsede Støtte til Fiskerierhvervet, som Forslaget indeholder Bestemmelser om. Den Stigning i Tilskudsbeløbet fra 40 til 75 Kr. pr. Ton Olie, der er foreslaaet, er Udtryk for de øgede Vanskeligheder, som de stigende Priser paa Brændselolie bereder Fiskerierhvervet, og som dette Lovforslag tilsigter at afbøde. Jeg hilser med Tilfredshed, at Lovforslaget indeholder øget Støtte under de fortsat vanskelige og farefulde Forhold, hvorunder Fiskerierhvervet udøves. Dersom dette Tilskud bortfalder, er

der sikkert ingen Tvivl om, at det vil medføre en Nedgang i Fiskeriet, en Nedgang i de Værdier og den Valuta, Fiskerne ved det farefulde Erhverv, de udfører, hjembringer; og en Nedgang i den Udgift, Staten eventuelt kunde spare ved at lade Tilskuddet bortfalde, vilde kun betyde overmaade lidt. Paa mit Partis Vegne skal jeg derfor anbefale Lovforslaget til hurtigt Fremme.

J. S. Foget: Jeg kan fuldt og helt tilslutte mig Lovforslaget.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg takker samtlige Ordførere for Tilslutningen til det foreliggende Lovforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forbud mod at bære Uniform m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 359).

Justitsministeren (Unmack Larsen): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at forelægge Forslag til Lov om Forbud mod at bære Uniform m. v., saaledes som dette Lovforslag er vedtaget i det andet høje Ting, hvor det fremsatte Lovforslag kun undergik en rent formel Ændring af § 1, Stk. 3, Undtagelsesbestemmelserne vedrørende Frivilligt Drengeforbund og de bestaaende Spejderorganisationer.

Det er det høje Ting bekendt, at vi her i Landet siden 1933 har haft en Lovgivning som den foreslaaede, en Lovgivning, der alene tilsigter at skabe Ro og Orden i vort Land. Den gældende Lov udløber den 31. Marts, og da Betingelserne for en saadan Lovgivning fremdeles i høj Grad foreligger, foreslaas Loven forlænget til 1. April 1942 og foreslaas vedrørende Lovens almindelige Forbudsbestemmelser m. v. i § 1 i Realiteten forlænget uændret, medens der med Hensyn til Straffebestemmelserne i § 2 foreslaas nogen Skærpelse, idet Straffen, der i øvrigt i de fleste Tilfælde som Hovedregel er Bøde eller Hæfte, under visse Omstændigheder kan stige til Fængsel indtil 6 Maaneder, en Strafferamme, der gaar igen